

SCEN

Kroumata trummar fram en futuristiskt bullrande musik.

FOTO: DAG SUNDBERG

Spännande kontraster. Kroumata blandar drömmar med verklighet.

KONSERT

KROUMATA & RÖSTER

SOLISTER: ERIKA SUNNEGÅRDH OCH

MARIA SANNER

PLATS: NYBROKAJEN 11, STOCKHOLM

En uppsättning kromatiska biltutor kan liva upp det mesta. Carl Unander-Scharins klatschiga "Bilhorns-fugato" ur familjeoperan "Loranga, Mazarin och Dartanjang" var dessutom en finurlig blinkning till uvertyren i György Ligetis anti-anti-opera "Den stora makabern". När den numera världsberömda sopranen Erika Sunnegårdh efter denna rivstart tog plats i talarstolen lyckades hon sprida Metropolitanglans både

över ett fullsatt Nybrokajen II och uruppförandet av Unander-Scharins "The world as I see it".

STYCKET BYGGER PÅ samhällsen-gagerade texter av Albert Einstein. I sex satser filosoferar relativitets-teorins fader över alltifrån demokrati till religion. Sunnegårdh växlar följsamt mellan auktoritativ talsång och sirligt sångbara fraser, emellanåt med atomklyvnings-skärpa. Den militaristiska fjärde satsen brakar loss med recitation i plåtmegafon, varpå slagverkarna i Kroumata roterar till nästa instrument.

Musiken är närmast futuristiskt bullrande men texten pacifistisk. I glipan uppstår en spännande kontrast. "The world as I see it" genomsyras också av en annan livfullhet än Unander-Scharins tidigare andliga övningar. Det är ett både läckert och angeläget verk, där de drömska partiernas meditationer vägs upp av verklighetens grymningar.

I Ligetis humoristiska sångcykel "Síppal, dobbal, nádihegedüvel" är ordens ljudhärmande funktion däremot viktigare än budskapet, och alten Maria Sanner visade inlevelsefullt att hon behärskade såväl avgrundsdjup som fnitterframkallande papegojtjatter bland polisvislor, trummor och munspelsgång.

JOHANNA PAULSSON
scen@dn.se